

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **nezletilý D. D. P.**, zastoupený Mgr. Ing. Karlem Mockem, advokátem, sídlem Nádražní 923/118, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. dubna 2020 č. j. OAM-5/ZA-ZA11-HA10-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. února 2021 č. j. 41 Az 53/2020 - 36

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se narodil v České republice, měl povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny. V roce 2010 odcestoval do Vietnamu, kde žil až do roku 2017. Z toho důvodu mu bylo povolení k trvalému pobytu v roce 2019 zrušeno, následně mu byla uložena povinnost opustit území České republiky. Dne 3. ledna 2020 podal žalobce žádost o mezinárodní ochranu, kterou zdůvodnil tím, že celá jeho rodina žije v České republice a on sám by zde chtěl nadále chodit do školy.

[2] Rozhodnutím označeným v návěti žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v návěti. Konstatoval, že žalobce výslovně popřel, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo jakékoli nebezpečí. Nezletilost žalobce není sama o sobě důvodem hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu. Krajský soud neshledal, že by vycestování žalobce bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, konkrétně s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). V tomto směru zdůraznil, že žalobce výraznou část svého života strávil ve

Vietnamu, ovládá tamní jazyk a zná tamní kulturu. Jelikož je žalobce nezletilý, musel by s ním vycestovat alespoň jeden z rodičů, což by sice pro rodinu představovalo ekonomickou zátěž, avšak rodiče žalobce jej již v minulosti dokázali během několikaletého pobytu ve Vietnamu zabezpečit. Žalobce nevysvětlil, proč by nyní měla být jeho situace jiná. Na závěr krajský soud podotkl, že žalobce sice bude muset vycestovat z České republiky, to však neznamená, že by se nemohl vrátit, neboť má například možnost opětovně požádat o povolení k trvalému pobytu.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítal, že žalovaný při zjišťování skutkového stavu porušil zákon a že je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný i krajský soud dle názoru stěžovatele pominuli jeho rodinné, sociální a kulturní vazby v České republice. Nucené vycestování stěžovatele nelze považovat za přiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Žalovaný ani krajský soud neposuzovali nezbytnost zásahu do práv stěžovatele. Stěžovatel není rizikem pro veřejný pořádek ani veřejnou bezpečnost. Po jeho rodičích a sourozencích nelze spravedlivě požadovat, aby přenesli svůj rodinný a soukromý život do Vietnamu. Stěžovatel nemá v zemi původu žádné zázemí.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že ve správním řízení zjistil skutečný stav věci a zabýval se všemi tvrzeními stěžovatele. Plně se ztotožňuje se závěry krajského soudu. Vycestování stěžovatele není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

[5] Nejvyšší správní soud zaslal vyjádření žalovaného stěžovateli na vědomí.

[6] Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (k výkladu tohoto pojmu pro řízení ve věcech mezinárodní ochrany viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. dubna 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Ze stěžovatelovy argumentace je zřejmé, že se domáhá udělení doplňkové ochrany podle § 14 odst. 1 a odst. 2 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, podle něhož se doplňková ochrana udělí cizinci, jehož vycestování by bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je tato forma mezinárodní ochrany určena jen pro mimořádné případy, kdy by v rozporu s mezinárodními závazky České republiky bylo samotné vycestování cizince (rozsudky ze dne 28. listopadu 2008 č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, ze dne 11. března 2015 č. j. 3 Azs 256/2014 - 27, ze dne 25. dubna 2019 č. j. 5 Azs 207/2017 - 36, ze dne 18. prosince 2014 č. j. 2 Azs 139/2014 - 38, ze dne 25. ledna 2013 č. j. 5 Azs 7/2012 - 28, ze dne 4. února 2013 č. j. 8 Azs 27/2012 - 65 či ze dne 26. března 2020 č. j. 6 Azs 258/2019 - 31, č. 4030/2020 Sb. NSS). Krajský soud i žalovaný však přesvědčivě zdůvodnili, proč samotné vycestování stěžovatele neporuší čl. 8 Úmluvy, a Nejvyšší správní soud nemá jejich závěrům co vytknout. Udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu bude na místě především tehdy, pokud by cizinec po vycestování z České republiky nemohl po návratu do země původu požádat o některé z pobytových oprávnění podle zákona o pobytu cizinců (již citované rozsudky

pokračování

č. j. 5 Azs 46/2008 - 71 a č. j. 6 Azs 258/2019 - 31). Tuto možnost však stěžovatel má, jak jej správně upozornil krajský soud v závěru napadeného rozsudku.

[8] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky. Nejvyšší správní soud rovněž nezjistil, že by krajský soud hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu